דרך מצותיך — איסור ערות אחותו

(קצ"ו) שלא לבעול אחותו שנאמר אחותך היא כו' (ויקרא י"ח י"א) מובן עפמ"ש במ"א בביאור מאמר הזהר פ' אמור ק' ע"ב הנ"ל ע"פ אחותי בת אבי היא כו' (בראשית כ' י"ב) כי הזו"נ בעודם בעיבור במעי אימא בבטן א' נק' אח ואחות ולשון חיבור הוא כידוע בענין אחוונא שגדלים באחוה ואח"כ כשנולדים הם אב"א וננסרים ע"י החסד כדאי' בזהר פ' אחרי אתא חסד ופריש גזעין, וזה מבואר ג"כ במ"א בענין הנסירה דר"ה שמתחלה כותל א' לשתיהן ר"ל כשההשפעה נמשכת בלבוש עב ומעלים עד שהמשפיע שוה בהשגת ההשפעה עם המקבל ואין לו יתרון עליו מסיבת קטנות השפע שהמקבל משיג בו כמו המשפיע ולכן אז אינו נק' יחוד כי היחוד ענינו גילוי אור א"ס דוקא וזהו ע"י שהחסד פריש גזעין שממשיך תוס' גילוי אלקות אזי נפרדים זו"נ שניכר המשפיע למשפיע והמקבל למקבל כי אין ערוך כלל בין השגת המשפיע להשגת המקבל שקצר השגתו מהשיג העומק של ההשפעה הנמשכת מפנימיות אלקותו ית', אלא שאח"כ מתייחדים ונמשך במקבל גלוי אא"ס ע"י מוחין חדשים כו' וה"ז היחוד נק' אח ואחות מטעם הנ"ל להיות' תחלה דבוקים יחד וע"י הנסירה נעשים איש ואשתו כו' וכ"ז הוא למעלה דוקא דאיהו וגרמוהי חד כנ"ל משא"כ למטה חייבים כרת וכדכתיב ואיש אשר יקח את אחותו כו' חסד הוא ונכרתו כו' (ויקרא כ' י"ז) ופרש"י א"ת קין נשא אחותו חסד המקום הי' לבנות עולמו כמ"ש עולם חסד יבנה (תלים פ"ט ג') ר"ל כי זיווג זו"נ שנת"ל הי' ע"י חסד עליון דפריש גזעין בשביל לבנות העולמות כו' (ומ"ש קין י"ל משום כי בעודם אב"א הי' בז"א בחי' גבורות ונק' קין) משא"כ עתה ונכרתו כי ערות אחותו גלה וכמשנת"ל: